

В. „Република“
излиза всѣка Сѣбота.

Абонамента на „Република“ е въ прѣдплата.

За България:

за 3 мѣсеца 1 левъ /

„ 6 „ 2 „

„ 1 година 4 „

За Странство:

за 6 мѣсеца 3 лева

„ 1 година 6 „

Абонирането става на право въ администрацията и при всички телегр.-пош. станции или при мѣстнитѣ настоятели и се смѣта винаги отъ началото на мѣсеца.

Неплатени писма не се приематъ.

Рѣкописи не се връщатъ

Единъ брой 10 ст.

РЕПУБЛИКА

ОРГАНЪ НА РЕПУБЛИКАНСКАТА МЛАДЕЖЪ

LA RÉPUBLIQUE

Organe de la jeunesse républicaine

Обявления се приематъ:

За единъ редъ гармонидъ на IV стр. 15 ст. за пръвъ пѣтъ и по 10 ст. на всѣки послѣдующъ.

За обявленията на I стр. — съ особно споразумѣние.

Съдеб. пристапи плащатъ по 2 ст. на дума.

Всичко, що се отнася до редакцията и администрацията се испраша на адресъ: Редакция в. „Република“ — Сливенъ.

Порѣчки, непридружени съ стойността имъ, оставатъ безъ внимание.

Единъ брой 10 ст.

* **Всичко за народа и всичко чрезъ народа** *

За послѣденъ пѣтъ съобщаваме на всички ония приятели и познати, до които испратихме 1-й и 2-й броеве отъ вѣстника си, че, слѣдъ настоящия брой, ако не ни ги повѣрять, ще ги считаме за абонати, въ който случай тѣ трѣбва да ни прѣдплатятъ поне за едно тримѣсечие.

Ние не располагаме съ никакви тайни фондове, и въ борбата си разчитаме единствено на моралната и материална поддръжка на всичко честно, свободолюбиво и здравомисляеще въ страната ни.

Да се забравя, че, безъ прѣдплата, никому нѣма да пращаме вѣстника си.

Администрацията.

Сливенъ, 13 Февруари 1899.

Броеветъ на нашия вѣстникъ се разграбиха като „топълъ хлѣбъ“, както се изразява народътъ, и отврѣдъ изъ България ний получихме и продължаваме да получаваме най-сѣчувствени отзиви. „Е, та какво отъ това, ще каже читателтъ, искате да се похвалите ли?“ Ни най-малко, читателю! Ний искаме само да установимъ единъ твърдъ значителенъ фактъ, че додѣто бившитѣ, сегашни и бжджщи фондоѣди, вѣчнитѣ кандидати на дворцово благоволение, непоправимитѣ възпитанници на ориенталска лакейщина намѣриха за добръ да заявятъ своитѣ вѣрноподаннически чувства, въ които никой не се осъмнява, като се произнесжтъ враждебно за нашия вѣстникъ, между народа, между осиромашелитѣ български данъкоплатци, напротивъ, той падна като балсамъ на сърдцето, биде посрѣщнатъ съ отворени обятия. А това значи много. Туй е фактъ, който не трѣбва да се прѣмълчи. Ето защо ний ще разгледаме неговото значение.

Нашиятъ политически животъ не започва отдавна: двацетъ години едва сж се изминжли. Но въ тия двацетъ години ний прѣживѣхме събития, които ни дадохъ опитностъ за двѣстия години. Много работи изпита българскиятъ народъ на гърба си: и пълномощия, и прѣврати, и регентство и закрѣпяване на династии, и запазване на прѣстоли, и произволи отъ всѣкакъвъ видъ, и най-ужасни притѣснения, и вжтрѣшни убѣждения, и морални влияния — какви не щешъ комедии и трагедии видѣ той! Той разбра много хубаво какво ще каже конституция, свободни избори, народенъ суверенитетъ, отговорни министри, конституционенъ князь, обществено

мнѣние! Той видѣ и полицейски участъци, и сопаджилкъ, и бѣсилки, и интернирания, и гасение свѣщи, и стрѣляне въ митинги, и разбойничестване съ шайки! колко-колко още работи видѣ и истѣгли той! Не отъ хора, а отъ скотове да се състоеше тоя народъ, пакъ щѣше да се погнуса и възмути отъ тая траги-комедия, която се разиграваше върху неговия грѣбъ. Ще бжде най-голъма наивностъ да мислимъ, че той прѣтърпѣ всичко това безъ да извлѣче никакъвъ урокъ за себе си, безъ да остане въ съзнанието му една брѣзда. Не! Нещастията никога не минаватъ безъ слѣда за народитѣ. Бавно, но сигурно, политическата опитностъ се трупа и трупа, прѣдава се отъ поколѣние на поколѣние, додѣто единъ день смѣтнитѣ, необистреничѣ чувства, които вълнуватъ народа, избухнатъ въ едно съзнателно и гигантско движение.

Отъ двацетъ години насамъ какво се врѣза въ сърдцето на българскитѣ данъкоплатци, на тия, които носжтъ на плѣщитѣ си цѣлия товаръ на държавата и не сж приучени да гледатъ съ розовитѣ очила на дворцовитѣ лакеи? Какво отпечата тамъ цѣлиятъ ни политически животъ съ всичкитѣ си перипетии? Ето какво: народътъ не можа да видѣ, че е върховенъ господаръ на живота си, че си е свободенъ разпоредителъ съ сждбата. Не, напротивъ, той се проникна отъ печалната истина, че конституционната монархия е единъ новъ видъ султанско управление, дѣто има пакъ рая, отъ едната страна, и неотговорни пашалѣци, отъ друга. Князътъ замѣсти султана, министритѣ, — пашитѣ, полицията — нѣкогашнитѣ заптиета, мѣстнитѣ управления — мѣстнитѣ дерибейства въ турско, произволътъ си останъ пакъ произволъ, раята си останъ пакъ рая, която трѣбва само да се отрупва съ данъци, да се изтезава, да играе както й свирѣтъ и да не трѣси смѣтка. Народътъ разбра, че цѣлата тая система въ управлението има за цѣль не неговото благосъстояние, а благосъстоянието на двореца; че каквито щжтъ правителства да се смѣнятъ, русофилски, русофобски, консерваторски, либералски, демократически, каквито щжтъ декларации и програми да даватъ, тѣ нищо нѣма да измѣнятъ въ управлението, додѣто въ България има дворецъ и дворцови интереси. Туй убѣждение е толкова дълбоко и основателно, че никакви вѣстникарски фрази не можтъ го разклати. Туй убѣждение, което сѣкашъ систематически и нарочно правителствата вкоренихъ съ дѣла-

та си въ народа, дрѣме по-ясно или по-смутно въ сърдцето на всѣки честенъ българинъ и ако не се е изиявявало досега всичко, то не значи, че не е сжществувало. То е стояло само неопрѣдѣлено, благодарение приспиването, което днешнитѣ дворцови партии сж упражнявали досега надъ народа.

Ясно е да се разбере сега, защо, като рѣшихме да скжсаме всѣка политическа маска и да дигнемъ открито и честно знамето на републиканскитѣ идеи, ний не изненадахме никого, освѣнъ дворцовитѣ лакеи, а, напротивъ, намѣрихме весель откликъ въ всички непоковарени сърдца. Почвата за републиканскитѣ идеи е отколѣ приготвена отъ самитѣ властующи съ двореца на чело, само че хората се колебажтъ да й даджтъ нейното точно име. Идеитѣ на републиката отколѣ вече зрѣжтъ, само името е още ново и страшно. Ако не бѣхме се изказвали открито, че сме републиканци, нашиятъ вѣстникъ навѣрно щѣше да бжде похваленъ отъ много кандидати за властъ. Но ний искаме щото всѣко нѣщо да се нарѣче съ името му, ний обичаме честната, откритата борба и не сме партизани нито на кървави писма, нито на изкарвания князе отъ дворцитѣ по бѣли гащи, нито на какви да било подземни, подли и безчестни дѣла, за каквито сж способни редакторитѣ на в. „Миръ.“ Ний не сме герои на тъмнината, отвратителни блюдолизци, когато ни галжтъ, и низки конспиратори, когато ни ритатъ; ний подкачаме легална борба прѣдъ лицето на всички, прѣдъ лицето на самия дворецъ, и никога републиката, която ний проповѣдваме, нѣма да бжде дѣло на една шена смѣли честолюбци, а дѣло на самия народъ. Когато пѣкъ народътъ заяви своята републиканска воля, тогава никакви „Бдители“, „Сполуки“, „Мирове“, „Народни зашители“ и тѣмъ подобни подвизатели на двореца нѣма да успѣжтъ да му вдѣхнатъ дързостъта и прѣстѣпната мисль да не се покори на народа.

Републиканското движение се опира само на народа и неговата сполука ще зависи само отъ народа. А народътъ е вълна, която се повдига бавно, но помита неумолимо.

Децентрализация и самоуправление

Децентрализация и самоуправление има малко-много изъ всички европейски и американски държави, като изключимъ Тур-

ция. Дори и въ автократическа Русия съществуватъ обществени организации съ извѣстно самоуправление, каквито сж общинскитѣ „мирѣ“, земствата и пр. Въ Германия, държавици и градове сж запазили доста автономни права, при всичката централизаторска страсть на Бизмарковата Империя. Почти наврѣдъ общинитѣ и окръжитѣ си иматъ права на самостоятелно управление, само че тия права нѣкъдѣ сж повече, нѣкъдѣ по-малко, а нѣкъдѣ само на книга. Голѣма децентрализация и истинско самоуправление ний намираме само въ Швейцария, Съединенитѣ Щати и Англия.

Централизацията има за цѣль да съсрѣдоточи всичката власт и всичката енергия на народа въ едно мѣсто, въ едно учрѣждение или въ едни рѣцѣ. Това е идеялъ на всички монархии, но и републиканска Франция не може да се изпори отъ него. Лошитѣ послѣдици на централизацията днесъ се съзнаватъ отъ всички. Единъ истински демократизъмъ никога нѣма да се примири съ нея. Тя прѣхвърля живота на единъ народъ въ столицата, дава на столицата най-добритѣ му сокове, вниса казармено еднообразие въ цѣлата страна, отнима мѣстнитѣ инициативи, намалява мѣстната самостоятелностъ, убива отдѣлнитѣ разнообразни общественни проявления. Каквито рамки скроютъ на страната въ столицата, въ такива рамки е длъжна ще-не-ще тя да се развива.

Централизацията е несъвмѣстима съ истинската свобода и истинския демократизъмъ, защото тя е единъ видъ тирания, тирания на централната власт и на столицата. Чрѣзъ нея всички части на обществения организъмъ трѣбва насилствено да се развиватъ по единъ общъ планъ, или пъкъ да се забавятъ въ развитието си на общо основание, като прѣтърпяватъ достоинства или недостатѣцитѣ на „центъра“. Централизацията не взема подъ внимание различията въ условията и не позволява свободното и естествено развитие на малкитѣ обществени организми. Така, обществениятъ животъ се развива нѣкакъ по изкуственъ начинъ. Освѣнъ това, като съсрѣдоточава всички нишки на властѣта и обществената сила въ едно мѣсто, централизацията става най-удобно срѣдство за узурпиране на властѣта и за прѣввраща-

ти отъ горѣ. Естествения край на централизацията обикновенно бива диктаторството.

Повечето учени, които се занимаватъ съ тия въпроси, сж съзнали, че безъ децентрализация и гарантирано самоуправление на общинитѣ и окръжитѣ народниятъ суверенитетъ и конституционализъмътъ ще висѣтъ всекога на въздуха, и за това тѣ настоятелно ги проповѣдатъ. Не само общинитѣ и окръжитѣ трѣбва да се направѣтъ напълно самостоятелни единици, които да зависѣтъ само отъ народа, а не и отъ централната власт, но и много отъ работитѣ, които сж сега възложени на държавата, трѣбва да се прѣдадатъ тѣмъ. На държавата, на централната власт трѣбва да се оставѣтъ само тия работи, които интересуватъ общия строй на държавния организъмъ и сж неизпълними локално, като напр. телеграфитѣ и пошитѣ, желѣзницитѣ, военнитѣ укрѣпления и съоръжения, митницитѣ и пр. Впрочемъ, нѣкои и отъ тѣзи работи, като напр. желѣзницитѣ, бихж могли отчасти да се прѣдадатъ въ рѣцѣтѣ на окръжитѣ, но това сж дрѣболии отъ споренъ характеръ, които не можѣтъ да ставатъ прѣдметъ на тая статия. Ний тука искаме само въ общи черти да укажемъ на децентрализацията и самоуправлението, като посочимъ голѣмитѣ имъ прѣимущества въ политическото развитие на демократията. И дѣйствително, тамъ, гдѣто тѣ сж въведени, политическото възпитание на гражданитѣ е значително напреднѣло, защото на всека стѣпка тѣ се викатъ да уреждатъ общественитѣ работи и да се произнасятъ; много обществени реформи, които въ една централизирана държава не бихж могли да се въведѣтъ, се въвеждатъ поотдѣлно изъ нѣкои общини или окръжи съ по-събудени жители; народниятъ суверенитетъ не е вече съ една глава, та да може лесно единъ узурпаторъ да я отсѣче и да злоупотрѣби властѣта, а хидра съ толкова глави, колкото окръжи и общини има; животътъ изъ цѣлата страна почва да се проявява въ своето естествено и непринудено разнообразие, като се дава просторъ на толкова инициативи и дѣятелности, които при централизирана държава бихж останали безплодни. Но най-главно, народътъ се приучва да се интересува и да върши всичкитѣ си работи

и да се поставятъ училищнитѣ инспектори подъ прямата власт на централната администрация, да се обърнатъ въ жалки орѣдия на министерски капризи. „Идеалния“ Величковъ не рачи да измѣни този безобразенъ законъ, единствено по съображения, които рѣководѣха и неговия достоенъ прѣдшественникъ, защото иначе мнозина негови приятели роднини и орѣдия не би могли да бждѣтъ облагодѣтелствували по другъ нѣкой начинъ. Но . . . най-послѣ г. Вазовъ Иванъ се рѣши да примакне това положение, но не съ цѣль; разбира се, да стори крачка напредъ, а да забрѣка още повече работитѣ.

Новия законъ за училищната инспекция, внесенъ и утвърденъ въ сесията на народното събрание прѣзъ м. година, различава твърдѣ много отъ своя починалъ вече прѣдшественникъ. Въ настоящата си статия ние ще се помѣчимъ да разгледаме по-главнитѣ положения въ този законъ.

Първия членъ казва, че надзора на всички дѣтски, основни и класни училища принадлежи на М-то на Н. Пр. посрѣдствомъ околийскитѣ и окръжнитѣ училищни инспектори. Не ще съмнѣние, че въвежданieto двойна система за инспектиране на училищата прѣдставя крачка напредъ, защото десетгодишния 20 годишенъ опитъ ни е доказалъ, че само при едно добрѣ наредено инспектиране може да се очаква нѣкаква полза за нашето учебно дѣло. Сега, дали новия законъ ще принесе извѣстна полза съ това по-

самъ.

Споредъ нашата конституция, общинитѣ ни и окръжитѣ ни сж ужъ поставени върху начала на самоуправление, но това е само на книга тѣй. Касиранѣто или утвърдяванѣто на изборитѣ зависи отъ министертството, което всекога може да намѣри причина да касира „не нашитѣ“, макаръ и да имъ е правиленъ изборътъ, или да утвърди „нашитѣ“, макаръ и да сж неправилно избрани. Сжщо тѣй и рѣшенията на общинитѣ и постояннитѣ комисии прѣдлежатъ на утвърждение отъ Окр. Управителъ и министертството, което е едно ограничение. Отъ друга страна, дѣятелността имъ не е твърдѣ широка: напримѣръ, полицията не е възложена на общината; училищата не сж всецѣло прѣдадени въ нейна грижа; санитарната служба, която цѣла трѣбва да легне върху общинитѣ и постояннитѣ комисии, твърдѣ ограничено се изпълнява отъ тѣхъ; урежданѣто на мѣстнитѣ сѣдилища, опрѣдѣлението и събиранieto на данѣцитѣ и др. п. не имъ се възлага, и пр.

Като вземемъ прѣдъ видъ, че нашиятъ народъ е наученъ отъ турско време къмъ мѣстно самоуправление, то дваждъ по-наложително става да се въведе у насъ голѣма децентрализация, като се направи отъ общинитѣ и окръжитѣ сжщински малки самостоятелни организми, а държавата се остави да бжде само едно върховно и нестѣснително тѣхно съединение. Чрѣзъ това и задачата на държавата ще бжде значително улеснена.

Както виждатъ читателитѣ, тука ни е невъзможно да се впускаме въ подробни разисквания на въпроса, за който би трѣбвало томове, достатѣчно е само да се схване общата идея на децентрализацията и самоуправлението. За всеки случай, ний пакъ ще се повърнемъ по тоя въпросъ по-нататѣкъ.

Вжтрѣшенъ прѣгледъ

Бламирание. Тукашнитѣ либерали, като не расчитатъ на подрѣжката на гражданитѣ за да отстранѣтъ кметството, трѣгнали да събиратъ подписи на едно заявление до министертството. Народняцитѣ пъкъ, за да се задържатъ въ кметството, като се убедихж въ своето ничтожно малцинство слѣдъ митинга на 2 того (на не-

становление, ще видимъ по-долу при разглежданieto на други нѣкои негови постановления.

Членъ 2. дава право на министертството да натоваря и други нѣкои компетентни лица съ ревизиранieto на училищата, поставени подъ надзора на училищнитѣ инспектори. Разбира се, че ревизията на такива „компетентни“ лица ще бжде отъ голѣма важностъ, но не знаемъ дали подъ „компетентни“ лица трѣбва да разбираме и нар. прѣдставители, журналисти или писатели, между които се срѣщатъ, и то не рѣдко, истински познавачи на учебното дѣло...

Членъ трети раздѣля България на 10 уч. окръга съ 46 уч. околии. Върху това дѣление има много да се каже, но ние ще се спрѣмъ върху най-важното. При дѣлението страната на учебни центрове, законодателя не е ималъ почти нищо прѣдъ видъ. Прѣди всичко, за да раздѣлимъ правилно княжеството на учебни околии, трѣбва да опрѣдѣлимъ максималното число училища, които ще бжде въ състояние да ревизира училищния инспекторъ. Ние и другошъ сме казвали, па и сега ще повторимъ, че това максимално число трѣбва да бжде 35—40, защото акуратния уч. инспекторъ не би могълъ да ревизира добросѣвѣстно и основно повече отъ 40 училища прѣзъ една селска учебна година. Но една малка смѣтка: споредъ чл. 3, точка II, сегашнитѣ административни околии Радомирска и Босилградска образуватъ една учебна околия съ единъ учил. инспекторъ. Тѣзи двѣ околии иматъ 88 училища, които, споредъ чл. 16 отъ

ПОДЛИСТНИКЪ

Законъ за инспекцията на класнитѣ и основнитѣ училища.

Въ другитѣ образовани страни (така би се изразилъ авторитетния „Учил. прѣгледъ“) и министри, и прѣдставители, и журналисти, и всички въобще се надварятъ да помагатъ за развитието и напредъка на учебното дѣло, съзнавайки, че вече главната тежестъ на общия народенъ напредѣкъ лежи въ всестранното и правилно развитие на народа. Ето защо тамъ всеко измѣнение, всека реформа въ законоположенията, които регулиратъ всевъзможнитѣ въпроси, относящи се до учебното дѣло, — се изучаватъ, разглеждатъ, критикуватъ и слѣдъ дълги и дълги години се пристѣпва къмъ въвежданieto имъ.

У насъ, дѣто е на мода да подражаваме само отрицателнитѣ страни на европейската цивилизация, се връщи тѣкмо противното. Грамадното болшинство отъ нашитѣ закони почиватъ върху личнитѣ възгледи и интереси на една или друга партия и се мѣняватъ като „негодна дреха“. Най-поразителенъ примѣръ въ това отношение ни прѣдставя многострадалния законъ за училищнитѣ инспектори. Този законъ се създаде отъ г. Живкова съ цѣль да се облагодѣтелствуватъ разни некадърности и прия-

го присъствуват 300—4000 граждани и то любопитни, а папанчеви хора имаше около 30—40 души. В „Сливен“ безобразно лъже че били 3000 граждани), и тѣ отъ своя страна събиратъ подписи. Тѣй правятъ партизани, които не разчитатъ на никаква поддръжка освѣнъ на властта. И възмутителенъ е този начинъ на дѣйствието! Учътъ гражданитѣ да се обръщатъ къмъ властта да имъ урежда общ. работи, когато конституцията имъ дава права сами да си ги уреждатъ. Туй не е политическо възпитание, то е приучаване къмъ раболѣпие. Ний съвѣтваме независимитѣ граждани да не оставатъ разни, „либерали“ и „народници“ да си играятъ съ общинскитѣ имъ работи, ами да се събератъ на митингъ и да бламиратъ кметството; туй е тѣхно право, нека докажатъ, че го владѣятъ!

Прѣдсѣдателя на Слив. Окр. Съдъ г. Н. Марковъ е билъ примѣстенъ въ Кюстендилъ, но той си далъ оставката. Уволнението му е намѣсто, защото той бѣше обръжалъ Окр. Съдъ на партизанско свѣрталище, когато правосъдието трѣбва да бѣде недосегаемо за низкитѣ партизански борби.

Като одобряваме уволнението на г. Н. Марковъ и на всички протежирани некадрности, не можемъ безъ горѣтъ на душата да не констатираме факта, че се уволняватъ чиновници съ доказана опитностъ и способностъ, които сж се държали на висотата на положението и се замѣстватъ съ „наши“ бездарности.

На 6 того въ „синитѣ камъни“ се намѣри тѣлото на поручикъ Гюлмязовъ, който се самоубилъ. Причинитѣ, както казватъ, сж били домашни.

По поводъ писаното въ 1-й брой на вѣстника ни за тукашнитѣ учители, относително немарението имъ за вечернитѣ училища — основнитѣ учители се докачили, защото тѣ сж направили опитъ. Било обявено чрѣзъ гласата, но ученици не се явили. Ний, като цѣнимъ скж по учительовата работа, като виждаме несправедливоститѣ които се сипѣтъ надъ учителитѣ, като съзнаваме мъчногитѣ, въ които ги туряхъ инструкциитѣ на г. Величкова, не можемъ безосновно да обвиняваме. Положението на селскитѣ учители е хиляди пѣти по за окаиване, хиляди пѣти по лошо отъ това на градскитѣ и вий ще видите, че рѣпрѣки всички лишения и незгодности, тѣ сж отворили вечерни и недѣлни училища, даватъ прѣдставления и вечеринки, ходятъ по 2—3 часа пѣтъ само за да вършатъ работа, да просвѣтляватъ народа. Въобщо, ако имаме въ днешно врѣме нѣкой идеални служители на народа, то вий ще ги намѣримъ въ селскитѣ съзнателни учители. А пѣкъ въ града учителитѣ си иматъ по едно отдѣление и по малко дѣца, при това при добри условия и пакъ по бездѣятелни. Вечернитѣ ученици нѣма да дойдатъ сами, до като вий не се приближите до тѣхъ. Освѣнъ това, за да има ученици трѣбва да сж убѣдени хората въ ползата на науката. А какво е направено въ туй отношение? Дало ли се е възможностъ, щото хората да вкусатъ

отъ блажитѣ коренчета на науката? — Нищо! Не ни се сърдѣте!

Молятъ ни отъ Карнобатъ да запитаме настоятелствата на бившитѣ основни тамъ дружества: ученическо, гимнастическо, Св. Кирилъ и Методий и женското дружество „Майка“ какво сж станжали капиталитѣ имъ? На кого сж дадени? Настоятелитѣ на тѣзи дружества нека свикатъ гражданитѣ и да имъ дадатъ отчетъ.

Онеправданитѣ. — Ако има нѣкои служители най онеправдани, тѣ сж народнитѣ учители. Пословичната $\frac{1}{3}$ създадена отъ г. Живковъ, поддържа на отъ „идеалния“ г. Величковъ най-злѣ се отразява върху вървежа на училищното дѣло, а особено върху положението на учителитѣ. Повечето основни учители не си получили заплатата за изработенитѣ четири мѣсеца. На учителитѣ отъ Карнобатъ не сж платили за ноември и декември. Ето какво ни пишѣтъ: „Не сж ни платили ни стотинка за послѣднитѣ два мѣсеца — ноември и декември. — Днесъ като се научихме, че има пари въ общ. каса — ходихме два пѣти въ общ. управление. Въ канцеларията намѣрихме кмета и Юлзари — еврейна — съвѣтникъ, който шконтиралъ полицата чрѣзъ касата и чакалъ да грабне паритѣ. Кмета най-напрѣдъ обѣщалъ за сдѣдъ обѣдъ да ни даде пари — заплатата за единия мѣсець; обаче, еврейна, кате съвѣтникъ и тѣхенъ, щомъ се върнахме въ училището, дръпна паритѣ и туй-то! Подиръ обѣдъ отидохме пакъ при кмета; той ни каза: „азъ дадохъ паритѣ — на васъ нѣма, оплачете се и затворѣте училището!“ коментаритѣ сж излишни.

На 3-ий того студентитѣ при Висшето училище сж имали събрание, въ което рѣшили да помолѣтъ новия министъръ на народното просвѣщение да имъ възвърне, загадочно остранилия бивши професоръ по Всеобща История г. Мюлоковъ. Надѣмъ се, че молбата на студентитѣ ще бѣде удовлетворена.

Нѣкой дворцови органи подметатъ за ненаврѣмността на една българска република, а нѣкой ни пронизиратъ. Обаждаме на тѣзи дворцови органи, които се тракалятъ въ краката на княза, и на които политиката се върти все около двореца и се надирѣварятъ, кой повече да лакейнички, че ний сме постѣпили тѣкмо тѣй както ни казватъ: изучихме „битѣтъ на нашия народъ“ видѣхме „отъ какво има нужда“ намѣрихме „истинския лѣкъ на болкитѣ“ и ще му посочимъ правия пѣтъ. Една отъ първитѣ наши работи е да го научимъ да се пази отъ васъ, на гърба на когото поликанствувате, да съзнае че вий безцеремонно и хищнически го мъчихте, грабихте до като го докарахте до просешка торба и робска покорностъ. Вий ни осѣждате, вий ни пронизирате, защото виждате въ нашето начало края на вашитѣ викханалии.

Трауръ по заповѣдъ. По случай смъртта на княгинята е заповѣдано трауръ освѣнъ на всички чиновници, но и на тѣхнитѣ жени. Щещъ, не щещъ дръжъ трауръ! Ако наистина чиновницитѣ и тѣхнитѣ жени питаяхъ нѣкакви чувства

къмъ княгинята нека свободно да се оставѣхъ да си наложатъ трауръ. Трауръ по заповѣдъ е лицемеренъ.

Програмата на кабинета. Новия кабинетъ е напечаталъ програмата на бѣдѣнитѣ си дѣйствия. Тозъ е пръвъ случай отъ всички до сегашни кабинети. Това е добръ. Но тази програма е тѣй блѣдна, тѣй обща и безсѣлжителна, щото по нищо не се различава отъ устнитѣ декларации на бившитѣ кабинети. Тѣй е то когато не се работи за вѣнчотъ двореца, за това и програмата е едно празднословие, едно несполчаемо дѣвкание на едни и сжщи желаня, искавани даже пакъ въ една сжща форма.

Програмата на радославиститѣ. Едничката отъ нашитѣ досегашни партии, които иматъ програма, бѣше партията на г. Радославова. Нѣ тя позорно се потѣпка отъ самитѣ нейни най-главни автори съ съставянето програмата на кабинета. Тѣ даже, още като опозиция бѣха и измѣнили по въпроса за военщината, колко повече сега, когато сж на власт! Съ това радославиститѣ доказахъ още единъ пѣтъ, че не се надѣватъ на поддръжката на народа и за туй не изпълняватъ програмата си. Програма имъ трѣбва когато сж въ опозиция за да водѣтъ „огромното си (?) болшинство“

Дворцовитѣ вѣстници не могатъ да сварѣтъ кой повече да благодари на княза дѣто ни спаси (!) отъ стоиловия и стамболовия режими. И тѣхното вѣнчехваление и лакейщина отива до тамъ, щото забравятъ, че стамболовъ и стоиловъ сж дошли по поканата на княза. Княза ги натрапва и княза ги махва. Е, кажете за бога, имали защо да му се благодари?

Икономитѣ на кметството. — Нашия кметъ се хвалѣше прѣдъ събранието въ Клузехоръ най-много съ икономитѣ, които направилъ. Но знаете ли отъ дѣ ги прави тия икономии? Ето: на 8 того се поминѣлъ единъ крайно бѣденъ работникъ къмъ Сухата Чушмя, на име Иванъ Божковъ. Жена му *три пѣти* ходила да плаче въ кметството да ѝ дадатъ нѣкой помощъ за да го погрѣби, но била изхукана като куче отъ кмета и разилнитѣ. Мъртвецѣтъ е стоялъ непогрѣбенъ до 10 того. Ето отъ дѣ се правѣтъ икономитѣ. Ний питаемъ г. кмета да ни обади, за какво сж прѣдвидени 15,000 лева за благотворителни цѣли и подпомагане на бѣдни, ако въ такива случаи не помага? Или тѣ сж само за аптекиитѣ на „нашитѣ“ и за благотворителностъ на тѣхнитѣ джобове?

Антрефилето ни за раболѣпието на вѣстницитѣ по случай смъртта на княгинята жегнало хората около в. „Новъ Отзивъ“, та отъ злоба въ послѣдния си брой сж изсипали купъ скверности на адреса на редактора ни. Обаждаме на отзивиститѣ, че ний не питаемъ никаква умраза ни къмъ князъ, ни къмъ княгиня; ний констатираме прѣкаленитѣ хвалби и сълзи на печата къмъ единъ обикновенъ човѣкъ. Народ-

закона, трѣбва да се ревизиратъ два пѣти прѣвъ годината, а пѣкъ селската година състои всячко отъ 150 учебни дена! Съгласѣте се, г-да законодатели, че при такова положение на работата и най-дѣятелния и най-пъргавия и добросъвѣстенъ инспекторъ не ще може да стори това повече отъ единъ пѣтъ прѣвъ годината. А знайно е, че съ едно само заминаване прѣвъ село, съ едно само посѣщение на училището той не може да направи нищо въ кръга на своята длъжностъ като ревизоръ. Ами канцелярската работа? — Но защо сж окол. началници? Нали да го замѣстватъ и вършатъ тази работа въ негово отсъствие. Да, имате право. Защо сж, наистина, окол. началници? Нали да се грижатъ и помагатъ за напѣдѣка и прѣуспѣванieto на учебното дѣло...

Ето защо, споредъ насъ, всичкитѣ училища въ страната, които възлизатъ на 3126, трѣбваше да се групиратъ най-малко въ 75 учебни околии, ако искаме да очакваме съвѣстна работа отъ околийскитѣ училищни инспектори.

Членъ 4. опрѣдѣля сѣдалището на инспекторитѣ.

По отношение ценза на окр. учил. инспектори, които се цетира *въ чл. 5*, ние напълно сподѣляме мнѣнието изказано отъ вѣстникъ „Зора“ г. II, бр. 2, стр. 12 13 и поддръжаме онова, което изказахме м. г. въ статията си „Положението на народнитѣ учители“ (Учитель, г. V, кн. IX, стр. 725—732).

Въ *членъ 6* се говори, че за окол. уч. ин-

спектори трѣбва да се назначаватъ лица, които сж „учителствували като редовни поне петъ години и сж издържали установения специално за тази длъжностъ изпитъ“. Ние мислимъ, че съвсѣмъ не е достатъчна само петгодишна практика като редовенъ учител, защото редовни учители имаме и такива, които нѣматъ никакво завършено образование, и сж успѣли да издържатъ държавенъ изпитъ и да се стѣпенуватъ. А какъ се произвежда досегашния държавенъ изпитъ. — Знаемъ добръ. Ние сме далече отъ мисълта да отказваме всѣко значение на този изпитъ, но и никога не можемъ се съгласи, че той е именно, който ще констатира способноститѣ и вѣщината на единъ учител, още повече, ако такъвъ учителъ ще има относѣл претенцията на окол. уч. инспекторъ. Ето защо отъ кандидатитѣ за такива инспектори трѣбва да се иска и завършено педагогическо образование. Иначе, ние рискуваме да имаме за окол. инспектори учители безъ завършено ср. образование, гимназисти, семинаристи, земледѣлци, но ако чете и занаятчи, които колкото и да сж добри учители, никога не ще иматъ подготовката, която даватъ само педагогическитѣ училища.

Членъ 7 говори, специалния изпитъ се държи въ София по особна програма и прѣдъ комисия, назначена отъ министерството, но прѣмълчава и не опрѣдѣля отъ какви лица ой трѣбвало да състои тази комисия.

Членъ 8 опрѣдѣля платата на окр. инспек-

торъ, която възлиза на 450 лева мѣсечно или 5400 годишно. Ние не можемъ си обясни, защо е тази голѣма щедростъ по отношение на голѣмитѣ чиновници, когато на по-малкитѣ се дава едва за насѣщния хлѣбъ. Зеръ не би стигали на единъ окр. инспекторъ 400 л. още повече, че членъ 12 му прѣдвижда 720 л. годишно за пѣтни? . . .

Членъ 9 и 10 регулиратъ стѣпенитѣ на окол. инспектори, а 11 — платитѣ имъ. Тѣ сж: 3000 (I ст.), 2520 (II ст.) и 2220 (III ст.). Въ сравнение съ заплатитѣ на окр. училищни инспектори и други вѣкои чиновници, тѣзи заплати сж малки, още повече, като се вземе прѣдъ видъ, че окол. инспектори ще сж душата на учебното дѣло въ окръга и ще работѣтъ много повече отъ мнозина души длъжностни лица. Г-да, възнаграждайте службашитѣ споредъ тѣхния трудъ, а не по мѣстата, които заематъ въ глупавата чиновническа йерархия!

Спередъ 13 членъ окр. уч. инспектори се назначаватъ и уволняватъ съ княжески указъ, а околийскитѣ — съ приказъ стъ министра на нар. просвѣщение.

Противъ първата половина на този членъ нѣма да кажемъ нищо, защото и така трѣбва да бѣде. Споредъ насъ: ала противъ втората половина, противъ назначението на окол. инспектори отъ респективния министъръ има да се говори много, твърдъ много. На друго мѣсто ние сме изказали по този въпросъ, та сега само ще допълнимъ нѣкой нѣща. (Слѣдва)

ната пословица казва: „прикаленъ свѣтець и на Бога не е драгъ.“

Дворцовия органъ „Новъ Отзивъ“ въ послѣдния си брой се тъй расфучалъ, распувалъ щото направилъ ни е на пухъ и прахъ — съспалъни! И знаете ли защо? Защото сме обждали г. г. Радославовъ и Грековъ („Новъ Отзивъ“ казва правителството), които иматъ сума прѣгрѣшения като политически дѣятели и, който вѣнъ отъ властта, нищо не сж направили. Затова безобразна нелѣпотъ е да се наричатъ „избавители“ и „борци.“

Ний не можемъ да съчувстваме нито на г. Грекова, нито на г. Радославовъ, защото тѣхнитѣ дѣла, като министри, тѣхнитѣ самооплоти програми, както е случая съ програмата на радославиститѣ, сж ни извѣстни, затуй „ний ще критикуваме безпощадно дѣлата на кое и да е правителство, щомъ сж несъгласни съ нашитѣ принципи.“ Прѣди да бѣхте искавали вашитѣ добропожелания за „Република“ трѣбваше да се позаемислите на цитираниитѣ редове. Приканваме отзивиститѣ, когато четжтъ да мислжтъ, и да мислжтъ, когато пишжтъ. А останалитѣ сквернословия оставяме за тѣхна смѣтка. — Тѣ сж добра иллюстрация на хората около „Новъ Отзивъ.“

До Г. Петъръ Папанчевъ, редакторъ на в. Сливенъ. Копие в. в. „Съзнание“, „Народни Права“ и „Република.“

Запитванье

По поводъ писаното въ в. „Сливенъ“, брой 244, подъ заглавие „Подлостъта и безхарактерността вирѣ“, поканваме редактора, Петъръ Папанчевъ, да ни отговори въ най-близкия брой на вѣстника си на слѣднитѣ въпроси:

1) Между основнитѣ учители, за които се поменава въ антрефилето, визагъ ли и учителитѣ отъ Сливенскитѣ основни училища; 2) Ако има такива, то кои именно, сж тѣ?

Ако г. Петъръ Папанчевъ не ни отговори на запитваньето, ще го считаме за лъжець; като си запазваме правото да кажемъ и ние нѣщо по „подлостъта и безхарактерността“, относително основнитѣ учители тукъ.

Сливенъ, 10 февр. — 99 г.

Слив. основни учители.

Селски чорбаджии

Отъ м. августъ м. г. въ с. Ханово (Ямболско) се разыгрива една конституционна трагикомедия, която заслужва вниманието на читателитѣ ни; затова ще имъ ъкъ съобщимъ тъй, както ни ъкъ прѣдаде завчера единъ селянинъ отъ сѣщото село; ний ъкъ прѣдаваме още затуй защото тази трагикомедия е обща за почти всички села, гдѣто сж загнѣздени, като прѣдметния чорбаджии.

Отъ много години въ това село се билъ загнѣздилъ, първо като учителъ, послѣ като писаръ и най-послѣ като кметъ, нѣкой си Никола Т. Арнаудовъ. Този практиченъ бай Ганю съумѣвалъ да се приспособи на всѣки режимъ и затова все той е бѣркалъ меда, вслѣдствие на което въ кѣсо врѣме можалъ съ достоинство да заеме мѣстото на едноврѣмешнитѣ въ това село татарски султани. Окопиранията отъ новия султанъ рая възнегудувала противъ него и е вѣстанала въ послѣднитѣ общински избори, вслѣдствие на което избора билъ касиранъ. На 1-й ноември с. г. билъ назначенъ втори изборъ и, благодарение на нѣколкото водничари, пѣждари, коруджии, и кариоти-бахчиванджии, Арнаудовъ спечелилъ избора съ нѣколко гласа повече. Селянитѣ, като се видѣли наново въ шепата на пожизненния си кметъ, повдигнали прѣдъ постоянната комисия въпроса за политическитѣ права на г-на Арнаудова. И за тѣхно щастие се указало, че Ар. още прѣзъ 1891 год., билъ отстраненъ и прѣдаденъ на сждъ за злоупотрѣбеніе на нѣкакви суми; указало се още, че прѣзъ 1898 год., май мѣсець, билъ си скрилъ счетоводнитѣ книги отъ ревизора на Окр. П. Комисия и ревизията, която селянитѣ искали да му се направи, не можала да се състои. Вслѣдствие на тѣзи двѣ важни обстоятелства Никола Т. Арнаудовъ не билъ утвърденъ за свѣтникъ въ новоизбрания общ. свѣтъ. На 23 декември м. г. се получило въ село утвърдението на новия общински свѣтъ, обаче Арнаудовъ до 3-й януари т. г. спотулвалъ работата до като си „намерилъ правото“ носрѣдство Ямболския прѣдставителъ Шефкенева. Непокорната селяниня дигнала гюрюлтѣния практичния Ар., за да

ъкъ смахне, свикалъ новитѣ свѣтници и имъ искалъ отпускъ (?) за три дѣня. Свѣтницитѣ, като кумшии, не му скрѣшили хатѣра и му казали: „мадемъ е тѣй, слободенъ си“ и се разутѣшли. Арнаудовъ, въсползуванъ отъ думата „слободенъ“, написалъ нѣкакъвъ протоколъ, че новоизбрания свѣтници му разрѣшаватъ „три недѣленъ отпускъ за да си намери правото“ и го испратилъ на утвърждение. Селянитѣ нѣмалѣ работа, подушили какъвъ кюляфъ имъ се скроилъ и телеграфически протестирали прѣдъ Окр. Управителъ и му заявилъ, че ако не иска да се случи карапчанската случакъ, да распореди за избирањето на новъ кметъ и прѣдаването Арнаудова на сждъ за злоупотрѣбление на 15 х. лева. На 16-й Окол. Началникъ съ всичкитѣ си конни стражари, по заповѣдъ отъ Управителя, отишелъ въ селото ужъ да изслѣдва работата, а въ сѣщностъ да сплѣши раята. Повечето отъ подписавшитѣ телеграмата, като чули отъ Началника, че ще ѣджтъ маленхерови куршуми, ще гнижтъ изъ затворитѣ и ще отиджтъ да тѣпчжтъ сѣно, отказали се отъ подписитѣ си, само единъ — двама отъ тѣхъ, безъ страхъ заявили на Н-ка, че искатъ изборъ на новъ кметъ и прѣглежданье смѣткитѣ на Арнаудова, който е злоупотрѣбилъ доста сироманки потъ. Обаче Изворовъ записалъ въ дознанието само това, което искалъ и, като взелъ отъ свѣтницитѣ обѣщание, че нѣма да закачатъ Арнаудова, отишелъ си въ Ямболъ на 16-й. Свѣтницитѣ отъ распита на Н-ка узнали за протокола по три недѣлни отпускъ и веднага заявили на Окр. Управителъ за прѣдаването на сждъ фалшификаторитѣ — кметъ и писаръ —, но и до днесъ заявлението имъ не видѣло бѣлъ свѣтъ. На 24-й, кой знае по какви дипломатически съображения, Арнаудовъ свикалъ новитѣ свѣтници и ги поканилъ да си избѣржтъ кметъ и помощникъ. Новия кметъ и помощника му били избрани. На слѣдующия дѣнь (25-й) новоизбрания кметъ, Ангелъ Ив. Керезовъ, заминжалъ за Ямболъ съ Арнаудовъ, ходили при Началника и на 26-й се разгласило изъ село, че Керезовъ *отстѣпилъ* кметствуванието на Арнаудова. Този слухъ излъзълъ вѣрнѣнъ, защото Арнаудовъ и до днесъ продължавалъ да кметува напукъ на недоволнитѣ селяни, да продава общинска мерия, да събѣра общински приходи и да подписва обявления, съ които заплашва селянитѣ, че ако правжтъ демонстрациѣ противъ неговото кметуване, *ще бжджтъ испратени на Окол. Началникъ „за по нататѣшно распрежданье“*. На 31-й селянитѣ събрали сж се на митингъ, осждали новоизбрания свѣтници, дѣто сж оставили Арнаудова и до сега да управлява общината, искавали къмъ тѣхъ недовѣрие и си избрали тричленна комисия, която да ржководи работитѣ на общината до новитѣ общ. избори. На сѣщия митингъ зимали сж рѣшение да ходатайствуватъ прѣдъ вадлежитѣ власти за прѣглежданье смѣткитѣ на всички досегашни кметове озобщо, а за Арнаудова частно въ деветъ главни пера посочили на 12 х. л. злоупотрѣбени пари. Протиколитѣ по този митингъ били предадени отъ тричленната комисия на сѣщия Окол. Н-къ, който заплашвалъ по-рано селянитѣ съ маленхерови коршуми, затвори и тѣчченъе на сѣно, ала той казалъ на пратеницитѣ, че тѣзи работи не ставатъ тѣй лесно; „слѣдъ дни“ (?) ще испрати стражаръ да снеме полицейско дознание и *послѣ* ще събѣщи на Окр. Управителъ за зависяще негово распрежданье.

Като ставаме отзивъ на Хановската избирателна трагикомедия, ние настоятелно молиме новия Министеръ на Вѣтрѣшнитѣ Дѣла да поиека смѣтка отъ Ямболския Окол. Началникъ и Сливенския Окр. Управителъ и ги прѣдаде на сждъ, ако тѣ съзнателно сж разыгривали селянитѣ, а за да се избѣгнатъ неминуемитѣ скандали, може би и кървави саморасправи, да утвърди избраната тричленна комисия, ако не иска да го обвинжтъ че страната се намира въ пълна анархия.

Какво става въ чужбина

Франция

Слѣдъ смъртта на Феликсъ Форъ за прѣдседателъ на републиката е билъ избранъ гражданинъ Лубе съ 483 гласа противъ 270 дадени за г. Мелина. Кандидати сж биле още Дююи и Мелинъ, който, прѣдъ кандидатурата на Лубе, поддржано отъ цѣлата дѣвица оттеглили своитѣ.

Въ конгресса прѣдседателя Лубе е билъ живо акламиранъ. Г. Деруледъ и Г. Дрюмонъ

искали да говоржтъ, но не имъ било позволено. Въ отговоръ на поздравленията на бюрото на Сената, на прѣдседателя на Камарата прѣдседателя Лубе казалъ, че той ще употрѣби всичкитѣ си усилия да възтанови съгласието между републиканцитѣ, което било компромеграно отъ обстоятелствата. Той апелиралъ къмъ съдѣйствието на печата за успокоението на духоветѣ. Като отговарялъ на М-ръ прѣдседателя г. Дююи, казалъ му, че той разчита на съдѣйствието на кабинета. На трѣгванье той билъ поздравенъ съ виковетѣ: „Да живѣе Лубе, да живѣе републиката“ „Да живѣе армията“! М-ръ прѣдседателя г. Дююи подаль оставката, но послѣдний го помолилъ да запази портрета си.

Въ Парижъ и въ провинцията сж станали нѣколко манифестации по случай избирањето на Лубе за прѣдседателъ на републиката. Изборътъ му се посрѣщналъ на всѣкъдѣ съ удоволствие.

Прѣдъ редакциитѣ на в. „Le Peuple“, редактиранъ отъ г. Себастьянъ Форъ и прѣдъ редакцията на в. „La libre parole“, станали доста сериозни манифестации, съпроводени съ сбивания между националисти, които викали: „Доло еврейтѣ“ и „Долу Лубе“! и контраманифестанти, които акламирали г. Лубе и викали: „Доло чернокапитѣ!“ Имало много ранени, арестувани, жени стѣпкани, както и сума прозорци истрошени.

Въ Камарата депутатъ социалистъ Дежантъ направилъ прѣдложение, щото погребението на Ф. Фора да стане чисто по граждански начинъ, като го захищавалъ всрѣдъ най-живитѣ протестации на десницата и на центра, прѣкъсванъ нѣколко пѣти и отъ прѣдседателя на Камарата Дешанелъ. Прѣдложението му се отхвърлило съ 444 гласа противъ 68.

Камарата приела прѣдложението, щото погребението на Ф. Фора да стане на държавни разности, като гласувала за тая цѣль единъ кредитъ отъ 160,000 лева, отъ които 90,000 л. били назначени за божественитѣ служби въ странство.

Турция

Работитѣ въ Турция отиватъ много злѣ; султанската империя се намира въ опасностъ. Прѣдъ видъ на пригответяющето се за на пролѣтъ македонско вѣстаня, Султана постоянно увеличава войската си. Оня дѣнь били пратени въ Македония 4 батареи кавалерия, топове и 20 вагона припаси. Албанскитѣ първенци имали са събрание въ Ипекъ, въ което рѣшили да поддржатъ Султана съ войска. Други албанци били злѣ настроени противъ турцитѣ. Въ косовския вилаетъ имало безредици. Въ Дебъръ албанцитѣ обезоржжили нѣколко турски роти.

Руский посланикъ Зиновиевъ е билъ на ауденция при Султана. Той му обѣрналъ вниманието върху безредицитѣ въ косовския вилаетъ. Слѣдъ това му посочилъ постѣпкитѣ на Русия прѣдъ Балканскитѣ държавици да се държжтъ на страни отъ македонското вѣстаня, а тѣзи постѣпки задължжватъ Султана да подобри и осигори положението на християнскитѣ народи. *Султана се обѣщала (!)*

Унгария

Кабинета на баронъ Ванфи си далъ оставката подъ натиска на силната опозиция. Императора е натоварилъ г. Де Сцель да състави кабинетъ. Но прѣди съставянието на кабинета той трѣбвало да се съгласи съ опозицията. Компромиса билъ свѣршенъ, по всичкитѣ точки се добило едно съгласие.

Критъ

На 8 того се откри критското народно събрание. За прѣдседателъ билъ избранъ Саракиянакисъ.

Русия

Въ Петербургъ по случай празника на основаванието на университета, станало сбивание между студентитѣ и полицията; първитѣ искали да направятъ демонстрация прѣдъ Зимний Дворецъ, много студенти сж били арестувани.

Китай

Китайскитѣ войски имали сбивание съ рускитѣ. Имало 100 души китайци убити. Войната била за данъци.

Гърция

На 7 того имали избори за Камарата. Избрани 112 теотогаста, 36 партизани на М-ството 25 делияности, 36 независими или не при-

надлежащи към никоя партия, 13 делигиористи и 3 релисти. Понеже резултата от изборитъ не е благоприятен за по абсолютенъ начинъ за никоя партия, правителството рѣшило да остане на власт до като се произнесе новата камара.

Персия

Понеже персийците не били способни да култивиратъ страната си, то Русия и Англия водѣли прѣговори да я завоюватъ за да ѝ култивиратъ. Върху всичко се съгласили, само не могатъ да се споразумеятъ кой коя страна ще завладѣе.

ТЕЛЕГРАММИ

Цариградъ 11/II. Български дипломатически агентъ г. Марковъ повтори вчера прѣдъ министра на Външнитѣ работи увѣренията си относително повѣдението на България по македонското движение. Министра благодари на г. Маркова и му иска за довършването на портата къмъ Българското правителство.

Парижъ с. д. Едно огромно множество народъ е вече натрупано по улицитѣ и площадитѣ, прѣдъ които ще мине траурното шествие отъ Елисейскитѣ дворецъ до черквата „Notre Dame“. Улицата на Елисейскитѣ полета и площада на съгласието сѫ почернели отъ хора. Террасата на туйлеритѣ, която е запазена за семействата на членоветѣ на парламента и за прѣссата е почти прѣпълнена съ много спокойна публика. Отъ всичко се вижда, че пълна тишина ще владѣе прѣвъ всичко време.

Парижъ с. д. Траурното шествие съ тѣлото на г. Феликсъ Форъ пристига безъ приключения по пътя въ черквата „Notre Dame“, всрѣдъ огромно множество народъ, което пазяще почти тълчание.

Парижъ с. д. Погребението на г. Феликсъ Форъ стана при най хубаво време. Слѣдъ като прѣдсѣдателя на Републиката г. Лубе, който на всѣкадѣ бѣ почително поздравляванъ и другитѣ участвуващи въ шествието пристигнаха въ Елисейскитѣ дворецъ. Шествието тръгна полка и пристигна безъ инциденти въ черквата „Notre Dame“, множеството бѣше на всѣкадѣ спокойно, само на площада на съгласието, гдѣто се бѣха събрали членоветѣ на патриотическата лига се чуха викове „да живѣе войската“. Прѣдъ гробищата се произнесоха нѣколко рѣчи, между които отъ подпрѣдсѣдателя на сената г. Франкъ Шоно. Прѣдсѣдателя на камарата на депутатитѣ г. Дешанелъ и М-ра Прѣдсѣдателя г. Дюпой, които всички подчергнаха ролята, която г. Феликсъ Форъ е игралъ при сключването на руско-французскитѣ сюзъ, както и отъ министра на Марината г. Локроа и м-ра на колониятѣ г. Гилленъ. Слѣдъ като се свърши церемонията шествието тръгна отъ черквата безъ да се случи нѣщо, само се чуха нѣколко викове: „Да живѣе Русия.“

Будапеща с. д. Увѣрватъ, че новоназначеный министър прѣдсѣдатель г. Коломанъ де Суеллъ щѣлъ да мине въ сѣббота за Виена да доложатъ на Императора за сключването на компромиса съ оппозицията и да му прѣдстави листата на министритѣ.

Парижъ с. д. Траурната церемония въ черквата „Notre Dame“ бѣше вѣличествена. Кардинала Ришаръ посрѣщна прѣдсѣдателя г. Лубе на вратата и го завѣде до опрѣдѣленото му мѣсто, гдѣто го очаква множество митрополити владии прелати. Като се свърши панахидата, кардинала Ришаръ се доближи до ковчеза, около който имаше почетна стража отъ офицери и го благослови. Слѣдъ това ковчеза придруженъ отъ цѣлото духовенство се постави отново на погребалната колесница и шествието тръгна за гробищата „Pere la chaise“. На много мѣста г. Лубе бѣше акламиранъ съ викове: „да живѣе Лубе“ и поздравляванъ съ ржкоплѣскания. Никаква противна манифестация не стана. Безбройно множество вѣнци бѣха положени покрай фасадата на „Pere la chaise“, когато ковчеза бѣ поставенъ на катафалка, спомѣнатитѣ въ послѣдната ни телеграма оратора държаха рѣчитѣ си. Слѣдъ това войскитѣ и депутациитѣ дефилираха прѣдъ ковчеза и шесевieto се разотида. Само семейството и личнитѣ приятели на покойника прѣдсѣдатель и министритѣ вѣзяха въ гробищата, гдѣто, слѣдъ кратка церемония, ковчеза се спусти на вѣнчалната гробница. При завръщането си въ люксембургскитѣ дворецъ г. Лубе бѣше акламиранъ отъ огромното множество народъ, по цѣлия пѣть. Нѣмаше никакви противни викове. Началника на парижкий воененъ окръгъ генералъ Цурлиндеръ се посрѣщаше съ викове: „да живѣе Лубе“.

погребението, вслѣдствие на голѣмото натрупване на народа на твърдѣ много хора стана лошо. При вечеря станаха сбивания прѣдъ редакцията на в. „La Libre Parole“, гдѣто полицията арестува нѣколко души. Депутата Милвоа, който искаше да не остави да се арестува едно лице бѣ самъ арестуванъ. Единъ полицейски агентъ се нарани. Членовѣтѣ на патриотическата лига, които на нѣколко мѣста бѣха распорснати отъ полицията придружиха единъ полкъ който се връщаше отъ погребението до казармата въ редица като викаха: „да живѣе войската.“ Понеже манифестантитѣ искаха да влѣзатъ въ казармата вратитѣ се затвориха и само г. Геруледъ Марселъ Хаберъ и Пуранти можах да влѣзатъ. Къмъ 8 часа прѣдъ редакцията на в. „La Libre Parole“ демонстрациитѣ се подновиха. Манифестантитѣ викаха „долу Дрюмонъ, да живѣе Лубе.“ Полицията въдвори тишината, слѣдъ като арестува нѣколко души. Многобройни телеграми отъ провинцията и отъ странство съобщаватъ че траурни служби за упокоение душата на бивши прѣдс. на република са станали съ всичкитѣ столици и въ всичкитѣ градове на франция.

Лондонъ сд. въ камарата на общинитѣ г. Бродвигъ заяви че генералъ Киченеръ срѣщналъ войскитѣ на Халифа при Шекелъ но се отеглилъ понеже не располагалъ съ достатъчно сили за да го нападне. Взети са мѣрки за да не се оставятъ дервишитѣ да напѣдватъ.

„БЕСЪДА“

Илюстрирано популярно научно мѣсечно списание.

Редакторъ-издателъ: Св. Мина Минковъ гр. Пловдивъ.

Съдържание на кн. I год. V:

I. Религия и Нравственност . . . . . Въ какво се състои благостта на човѣка (рис. *Благословиша отъ негъ мѣта, частието Твоея, Господи*). — Богоувление. — Бесѣда на три святиителя (рис. *сборъ на Св. три светителя*). — Исусъ Навинъ спира слънцето и луната при битката край гр. Гаваонъ (рис. *Исусъ Навинъ спира слънцето*). — За римско-католическото вѣроповѣдание (рис. *св. семейство въ домашно състояние*). — Извъ църковната и священническа практика. — Извъ дневника на О. И. Крондшадскый. — Извъ живота и дѣлата на св. Божии угодници. — Мисионеръ. — Хроника.

II. Педагогика . . . . . Нашитѣ дѣца. — Училищата въ Китай (рис. *Китайско Училище*). Дѣйствието на умственото уморяване върху човѣка. — Глобусъ-Великанъ (рис. *Глобусъ-Великанъ*). — Училищна хигиена (рис. *Новъ класенъ чинъ*). — Хроника.

III. Медицина . . . . . Рѣшение проблемата на живота (рис. *Проф. Шелкъ*). — Мигренаторъ (рис.). — Лѣкарскитѣ срѣдства и употреблението имъ отъ публиката. — Гърлозвѣтитель (рис.). — Лѣкарски бѣлѣжки. — Бесѣда за лошата кашлица. — Смѣхътъ. — Домашна аптека на енорийскитѣ священникъ. — Общеполезни свѣдения. — Хроника.

IV. Искуство и Наука . . . . . Хипнотизмъ. — За таланта. — Авионъ (рис.). — Спиртовна ламба „Фебусъ“ (рис.). — Телеграфъ безъ жици (рис.). — Хроника.

V. Военно-Морски Искуства . . . . . Бѣдѣщата война. — Топъ — велосипедъ (рис.). — Новата абмундировка на френската армия (рис.). — Хроника (рис.) Морски топъ на Максима.

VI. Земледѣлчески отдѣлъ . . . . . Съживяване на растенията [рис. три] — Бесѣди по земледѣлието. — Сладкото коренче [рис.] Хроника.

VII. Скотовѣдство . . . . . Можтъ ли да разсѣждатъ животнитѣ? — Коремно изсипване у свинетѣ [рис.] — Какво би казалъ коня? — Привичка у конетѣ да хактъ [рис.] — Присаждане на овцетѣ [рис.] — Хроника.

VIII. Домакинство . . . . . Стопанство и женския въпрос. — Печкитѣ и отоплението. — Дървосячка (рис.) — Хроника.

Отъ редакцията (на II, III и IV стр. на корицитѣ).

ИЗВѢСТИЕ

Извѣстиямъ на г. г. интересующитѣ се, че отворихъ на площада „Хаджи Димитър“ до Арменията църква, нова работилница за разни мебели и др. дограмаджийски издѣлия. Работа чиста и акуратна, цѣни умѣрени.

Съ почитание:
гр. Сливенъ. **СТЕФАНЪ ПАНОВЪ**

Извѣстияме на интересующитѣ се, че продаваме кжщата на **Димитър Милковъ**, находяща се въ гр. Сливенъ, махала „Славчева“, между сѣсѣди: наслѣдницитѣ на Г. Бояджиевъ отъ къмъ истокъ, Андонъ С. Мухтаровъ отъ къмъ югъ и улици отъ къмъ севѣръ и западъ.

Желающитѣ да купятъ тоя имотъ, можтъ да узнаятъ условията на продажбата отъ **Мина Д. Милковъ**.

ИЗВѢСТИЕ.

Извѣстиямъ на интересующитѣ че давамъ подъ наемъ дюкения си, находящъ се въ гр. Сливенъ срѣщу хаджи Димитър хаджи Рандевъ желающитѣ да наематъ дюкения можтъ да узнаятъ условията отъ мене **Петръ В. Поповъ**
гр. Сливенъ 4 Февруари 1899 г. 2—3

КНИЖАРНИЦА ИВАНЪ С. ТОПАЛОВЪ

Абонира за следующитѣ списания:
Мисълъ год. IX цѣна за год. 10.50
Ново-Време г. III „ „ 10.— (за уч. 8 л.)
Домашенъ прият. г. XI „ „ 4.50 („ „ 4 л.)
Звѣздца год. VIII „ „ 2.—

ИЗВѢСТИЕ

Извѣстиямъ на интересующитѣ се, че отворихъ срѣщо хотелъ „Комерсиалъ“ изпълнителна кантора и писалище. Приемамъ съ бърза акуратностъ и срѣщо умѣрено възнаграждение да водѣ и изпълнявамъ рѣшения и изпълнителни дѣла прѣдъ г-да сѣдебнитѣ пристави, като пишж и разни до всичкитѣ учрѣждения молби, въззивни, касационни жалби и прочее.

На бѣднитѣ **безплатно.**

Панайотъ А. Еловъ,

бивши секретаръ и сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 729.

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни отъ продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на гр. Сливенъ:

Една кжща, находяща се въ махлата „Х. Яхъ“, отъ около 500 кв. метра дворно мѣсто, съ граници: Петъръ Зюмровъ, Петъръ Терзия и улица, опѣнена за 108 лева.

Имота принадлежи на Ахмедъ Мехмедовъ отъ г. Сливенъ и ще се продаде за исплащане дълга му 108 л. по изпълнителный листъ № 6168. Продажбата ще се извърши въ канцелярията ми по правилата на чл. 104—128 отъ гражданското сѣдопроизводство.

Сливенъ, 12 Февруарий 1899 г.

2—1 Сѣдебенъ приставъ: **Д. П. Консуловъ.**

ОБЯВЛЕНИЕ № 576

Подписаний Сѣдебенъ приставъ при Сливенскый окръженъ сѣдъ на III участъкъ на основание изпълнителный листъ № 12, издаденъ отъ Ямбол. Мир. Сѣдия на 3/1 1887 год. въ полза на Михалъ Ив. Козловски противъ Стоичо Дамияновъ отъ Чинкоджа за 240 лева и разноска, и съгласно чл. 1004 — 1028 отъ гражданското сѣдопроизводство обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ в. „Република“ ще започне и продължи 31 день публичната продажба на слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти: находяща въ землището на с. Чинкоджа имено 1) нива въ мисноста „Новия-Юртъ“, отъ 37 декара и 5 ара съ граници: Ст. Ивановъ, Кабата и отъ двѣтъ страни пѣть оциненни за 120 лева; и 2) една ливада въ Дамияна отъ 11 декара и 9 ара съ граници: Вада Дерменъ-Юлу и Курти Филиповъ оцинена: за 40 лева

Желающитѣ да взематъ участие въ тая проданъ, можтъ да се явятъ всѣки присѣдственъ часъ въ канцелярията ми да да наддаватъ и прѣглеждатъ книжката по продажбата.

г. Ямболъ 22/1 1899 год.

2—2

Сѣд. приставъ: **Ч. Георгиевъ**

ОБЯВЛЕНИЕ № 712

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни отъ продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на Сливенъ 1/6 часть отъ нива въ мѣстността „Дерменлеръ-бойнда“ отъ 200 уврата опѣнена за 200 лева; 1/6 часть отъ нива въ сѣщата мѣстность, 150 уврата, опѣнена за 110 лева; 1/6 часть отъ нива въ сѣщата мѣстность, 400 уврата въ 110 лева; 1/6 часть отъ градина въ сѣщата мѣстность, 10 уврата за 45 лева; 1/6 часть отъ градина въ сѣщата мѣстность отъ 25 уврата за 20 лева.

Имота принадлежи на Иванъ Стойновъ отъ Сливенъ и ще се продаде за исплащане дълга му 800 лева къмъ Георги Н. Бошнаковъ отъ Сливенъ по изпълнителный листъ № 4725/98. Продажбата ще се извърши въ канцелярията ми по правилата на чл. 1004—1028 отъ гражданското сѣдопроизводство.

Сливенъ, 3/II 1899 год.

2—2

Сѣд. приставъ: **Д. П. Консуловъ**

PT
BT

PT
BT

1911

1912

1913

1914

1915

1916

1917

1918

PT
BT

H. Trotha

PT
BT

PT
BT